

Jeg har også oplevet den dér skiftende kurs, Dansk Folkeparti har, for vi ved jo alle sammen godt, at forsvarsviljen, forsvarrets popularitet på en række områder hænger meget sammen med en meget flot indsats ude, ikke mindst i Kosovo, men også i Bosnien. Og når den tendens er der, når det skifter, og der er den store folkelige opbakning og popularitet, jamen så er Dansk Folkeparti med.

Hvis der sker et eller andet, som får den dér opbakning til at svigte et øjeblik, vil Dansk Folkeparti med garanti ikke være med. Og derfor mener jeg, at den slags debatter her – skabt af Dansk Folkeparti – ofte er udtryk for en populisme ud over alle bredder.

Det er jo rigtigt, som nogle har sagt i dag, at det er fuldkommen modstridende, det, Dansk Folkeparti foretager sig i forhold til deres forespørgsel, og det, de siger. Dansk Folkeparti forsøger gang på gang, om de kan tale efter munden og slå mønt af noget i forskellige sammenhænge på de mest overfladiske betragtninger, der næsten kan gøres, uden at man har tænkt sig om, og jeg synes, det er ynkeligt gang på gang.

Så vil jeg gerne sige lidt om den oplevelse, det var at være i Kosovo. Vi skal lige tænke på, at i den nordlige ende, i Mitrovica, sidder det danske kontingent på det absolut sværeste sted. Vi har en leder af politistyrken dernede, en styrke, som er politifolk, der prøver at løse denne opgave, men opgaven har været af en sådan art, at hvis to politifolk skulle ud at gøre en indsats, ville det være med mindst fire mand fra KFOR, hvis det skulle have nogen mening overhovedet, så spændt har situationen været. Og alligevel formår man at nå de resultater, man gør, og opnå det valg, som man nu har opnået for nylig.

Vi ser også danske soldater med en 25 mm kanon på maven i en 10-mands styrke overvåge, at der bliver genopbygget, og hvis ikke de var der, ved vi udmærket godt, at det var jævnet med jorden igen, når det var mørkt. Og det er en utrolig flot indsats, man laver her.

Vi ser også danske soldater, veluddannede, med bøllehæder på om søndagen arrangere fodboldkampe for børn fra begge lejre og gøre dén indsats, og det er det, der gør os både berømte og populære i den sammenhæng. Og ikke mindst når en tysk general for hele styrken, alle 45.000, sidder over for os og lovpriser danskerens evner og måden at lave en indsats på her, er det ikke bare en eller anden overfladisk talemåde for at please os, men så kan vi se, og vi kan

mærke, at det er noget, der batter, og at det er noget, der gælder.

Jeg håber, vi holder fast. Om vi skal være der 1 år endnu, eller vi skal være der 10 år endnu, er ikke det afgørende. Det afgørende er, at vi løser opgaven og ikke render fra den og lader det, der er skabt, falde omkuld.

Morten Helveg Petersen (RV):

Fra radikal side skal der lyde stor ros til danske soldater; det er en flot indsats, der gøres i regionen. Der er måske nogle, der vil rynke på næsen over radikale, der roser soldater, men det er altså virkeligheden her i år 2000.

Redegørelsen fra udenrigsministeren understreger det vigtige i, at Danmark deltager i indsatsen for at få provinsen på fode igen, det gælder på det civile såvel som på det militære plan, og der skal ikke herske nogen tvivl om Det Radikale Venstres støtte til den danske deltagelse i KFOR.

Vi er allerede kommet et stykke hen ad vejen. Man har formået at begrænse den etnisk motiverede vold, og en afgørende forudsætning for denne begrænsning af volden har været tilstedeværelsen af KFOR's styrker.

Danmark yder et væsentligt bidrag med 720 udstationerede soldater i den nordlige del af Kosovo. De gør et fornemt stykke arbejde med at sikre parternes overholdelse af den militærtekniske aftale, der ligger til grund for den nuværende fred. Man kan som forsvarsordfører dårligt få lov til at rejse ud over kongerigets grænser uden at blive rost for den store indsats, der ydes fra dansk side, og det skal vi selvfølgelig holde fast i.

De militære sikkerhedsgarantier er med til at sikre freden i området, det giver plads til en genopbygning af provinsen. Den nuværende udvikling er imidlertid ikke en selvfølge. At skabe et samfund, hvor forskellige etniske grupper lever i fred og fordragelighed, kræver en kæmpeindsats og ikke mindst viljen til forsoning.

KFOR's samarbejde med FN's overgangsadministration UNMIK fungerer godt, og UNMIK er en god ramme for samarbejde og koordinering mellem de internationale organisationer og donorer, der er involveret i genopbygningen af Kosovo.

I Det Radikale Venstre bakker vi naturligvis op om indsatsen for at genopbygge provinsen, og hensigten må være at sætte en udvikling i